

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek ni soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
 3/4 10 „
 1/2 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izradne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriskem in Gradiscanskem“ in „Kazipot po ljubljani in krajskih mestih“ dalje dva krat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštnih zvez“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici številka 7 I. nadst. v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo

Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrsah če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopolni naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

»PRIMOREC« izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1'60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos Verdij, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v popaljšni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovanšek v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Gregorčič — obsojen.

„Gorica“ je prinesla v soboto 10. t. m. na prvem mestu to-le poročilo:

„Včeraj predpoludne se je poklonila prevzvišenemu knezonadškofu za njega god goriska duhovščina ter mu izrekla svoje čestitke. O tej priliki se je premilostivi knezonadškof izrazil z ostrimi besedami o žalostni zvezi krščanskih poslancev z liberalno stranko. Obsodil je ta uže obče zaani

„škandal“

tako, kakor zasluži sama stvar, in dostavil še izrečno željo, da bi obe katoliški stranki vzajemno se podpirali in skupno postopali. Navzočim je priporočil, naj njegovo obsodbo tega „škandala“ in željo po sloznej delovanju krščanskih strank sporočijo vsi duhovščini.“

Še jasneje je brzojavno poročilo v „Slovenecu“:

„Gorica, 10. oktobra. Nadškofu dr. Sedej se je danes poklonila goriska duhovščina in mu čestitala k njegovemu godu. Nadškof je spregovoril v svoji zahvali tudi o položaju na Goriskem ter odločno obsodil postopanje poslancev obeh katoliških strank v goriskem deželnem zboru. Nadškof je dejal: „Jasno moram govoriti. Obžalovanja je vredno, da se v sedanjih časih katoliški stranki družijo z liberalci in radi hipnega uspeha sklepajo kompromise, s katerimi se le kompromitirajo. Duhovniki naj delajo na to, da se združita obe katoliški stranki v deželnem zboru. To ho moj najlepši godovni dar.“

Nadškof in knez je torej obsodil z ostrimi besedami zvezo krščanskih poslancev z liberalno stranko, obsodil je z ostrimi besedami zvezo dr. Gregorčiča z laškimi liberalci.

Najprvo moramo pibiti, da sam nadškof in knez konstatuje zvezo dr. Gregorčiča z laškimi liberalci, katerim načeluje dr. Pajer. Gregorčič, ki je vedno tajil tako zvezo ter jo taji kar naprej po svoji „Gorici“, je postavljen tako na laž od samega nadškofa in kneza.

Vsi vemo za to zvezo, samo on jo je tajil. Odslej je menda ne bo več tajil. Stara zveza je to; datira od takrat, ko je pomagal dr. Pajer Gregorčiču v državni zbor s furlanskimi glasovi.

„Slovenec“ dostavlja brzojavki iz Gorice, da priobči daljši članek o zvezi dr. Gregorčiča z laškimi liberalci ter pravi, da so zgoraj omenjeni poslanci delali na svojo roko ter so sami odgovorni za svoje dejanje.

„Slovenec“ se doslej ni oglasil, da bi obsodil zvezo klerikalnega prvaka z najbolj strupenimi laškimi liberalci. Ta zveza je rodila že neizmerno zlo za gorisko deželo. Slednjič je dobil pogum nadškof in knez ter izrekel obsodbo. „Slovenec“ je doslej branil Gregorčiča — ali le jedna beseda nadškofa zadostja, da pusti na cedilu svojega ljubljenca.

Tu se vidi, kako mogočne so besede nadškofa pri naših klerikalcih. Politična eksistenca tega ali onega visi na jedni sami besedi nadškofa. Ali ljudstvo ni za to tukaj, da bi najponižneje volilo take ljudi, ki vživajo milost škofa, ker bi viselo vse politično življenje le na besedah njegovih ust, marveč ljudstvo mora voliti može, ki niso odvisni od takega višjega vpliva. Ljudska volja nad vse!

Sedaj pa pogledimo, s kom je zvezan dr. Gregorčič? Dr. Gregorčič je zvezan s pristaši stare liberalne stranke. Pajer, Pinavčig, Venier in drugi so stari liberalci. Mi nismo bili nikdar taki. Naša stranka je zavrgla stari liberalizem. Mi smo šli z duhom časa naprej. Zato smo naprednjaki. Bitstvo vere in cerkve puščamo na miru in spoštujemo versko priprisanje vsakogar. Za vero in cerkev se pa tudi ne tepemo, ker to ni naša naloga. Laški liberalci so ostanki starega liberalizma, proti kateremu so se borile vedno vse katoliške stranke z vso srditostjo in morda polno opravičenostjo. Oni so reprezentantje starega liberalizma, še več, oni so reprezentantje resničnega brezverstva. To pa ni čisto nič oviralo dr. Gregorčiča, da bi se ne bil zvezal z njimi. Laški liberalci mu pomagajo s tem, da uganjajo naravnost ostudno hinavščino po „Corrieru“, kjer skrivajo svoj

liberalizem in svoje brezverstvo ter dajejo celo lekcije laškim klerikalcem.

Ali vse to skupaj pa gre za tem, da bi nastopili slovenski in laški klerikalci ter laški liberalci proti „Slovenskemu klubu“, katerega hočejo izolirati.

Tabor pri Šempasu

18. oktobra 1868.

(Dalje.)

Veslimo se tedaj, da smo se zdramili tudi mi Slovenci in da začnemo živeti novo duševno življenje (hočemo!). Hvala, prelepa hvala zato Vam, ki ste se danes na tisoče tukaj zedinili. Gorko Vam priporočam, ponavljajte tabore, kolikor Vam bo mogoče, kajti le neutrujeno delovanje in sklepanje nam bo pomagalo do zmag (živio!).

Priporočam Vam nadalje vse predloge našega dnevnega reda, potrdite jih vse, da pokažete svojo ljubezen in navdušenost za mili naš narod.

V imenu odbora naznanjam začetek prvega tabora slovenskega na Goriskem.

Predno se pa začne pretresovanje in glasovanje, izvolite si predsednika, ki bo skrbel za red in v taboru županil.

Vse zbrano ljudstvo kliče: „Lavrič bodi predsednik! Lavrič! Lavrič!“ Nastopi odbornik gosp. dr. Tonkli in prša se enkrat: „Tedaj ste zadovoljni, da je gosp. dr. Lavrič predsednik?“ In iz vseh ust se glasi: „Da, da! Lavrič naj bo! Živio Lavrič!“

Dr. Lavrič: „Zahvaljujem se Vam za zaupanje, katero mi skazujete. (Živio! slava!) Zadaj se začne posvetovanje. Prva točka, o kateri se bode govorilo, se glasi: „Naj se zedinijo vsi Slovenci (Dobro! Slava!) v eno kronovino (Da! da! v eno kronovino!) z enim samim deželnim zborom, (klici: „to hočemo. Živila Slovenija!“).

O tem je govoril dr. Josip Tonkli, za njim pa še štajerski poslanec dr. Josip

Vošnjak, katerega je ljudstvo o nastopu pozdravljalo z gromovitimi živjo- in slavaklici, ki so se ponavljali skoro po vsakem stavku njegovega vznesenega govora.

Za njim je zastopnik tržaške okolice, poslanec Ivan Nabergoj zagovarjal resolucijo: „V vseh šolah na Slovenskem naj se podučuje v slovenskem jeziku in to naj se precej začne, ali vsaj v enem letu“. (Vse ljudstvo kliče: „Precej, precej!“).

Dr. Lavrič: Torej želite, da se izbrše: „ali vsaj v enem letu“. Ljudstvo: „Precej, precej!“

Resolucija se je torej sprejela brez dostavka.

O tretji točki je govoril dr. Lavrič sam, oddavši med tem predsedništvo dež. poslancu dr. Antonu Žigonu.

Dr. Lavrič je lepo, glasno in razločno govoril, spremljevalje svoje besede s pravnim, a vselej naravnim kretanjem. On je bil zares pravi ljudski govornik. Govoril je tako-le: Slovenski može!

Vsak človek ima svoj poklic in svoja opravila, katera opravlja sebi v korist ali škodo. Prav tako ima vsak narod svoja dezelna opravila, katera opravljajo javni uradniki njemu v srečo in nesrečo. Ti gospodje se pa v vedni dotiki z ljudstvom, kajti nekateri plačujejo davke, drugi opravljajo politična opravila, in zopet drugi so naši sodniki. Ker so ta javna opravila prevažna, imajo se te službe podeljevati le takim možem, kateri poznajo najbolj deželne okoliščine, in gotovo tudi le takim, kateri z narodom vred isti jezik govorijo in pišejo, in to v namen, da se ljudstvo in uradniki razumevajo v pogovorih in pismenih razpravah. To tirja tudi čast in dostojanstvo naroda. Ako bi se drugače ravnalo, nastati mora velika zmot, krivic in škoda. To resnico vsak človek lahko razumeva, in zato vidimo, da se po tej resnici dela po vsem svetu. Le mi Slovenci smo tako nesrečni, da nimamo takih uradnikov, posebno mi goriski in tržaški Slovenci moramo britko pritoževati se, ker je pri nas veliko uradnikov, ki ne znajo slovenski še govoriti ne (žalibog!).

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— Ne bo vam treba dolgo čakati, pravi gostilničar, zakaj razprave se začnejo že jutri.

— A tako! pravi Athos, stvar je bila torej pripravljena, še predno je bil kralj ujet?

— Gotovo so začele priprave že z onim dnem, ko je bil kupljen, pravi d'Artagnan.

— Kakor veste, pravi Aramis, je naš prijatelj Mordaunt, če že ni sklenil te kupčije, pa vsaj spravil celo stvar v tir.

— Kakor veste, pravi d'Artagnan, ga ubijem, tega Mordaunta, kjer mi le pride v roke.

— Fej! pravi Athos, takega lopova ubijati!

— Ali ravno vsled tega, ker je lopov, ga ubijem, pravi d'Artagnan. Ah, dragi prijatelj, dovolj delam po vaši volji, da lahko tudi vi pustite meni mojo voljo; sicer vas pa za to pot zagotavljam, da samo jaz ubijem tega Mordaunta, če vam je to všeč ali ne.

— In jaz tudi, pravi Porthos.

— Jaz tudi, pravi Aramis.

— Ginljiva sloznost, ki se pač spodobi dobrim meščanom, kakoršni smo mi! vsklikne d'Artagnan. Pojdimo malo po mestu; niti Mordaunt sam nas ne

spozna štiri korake pred seboj, taka megla je zunaj. Pojdimo pit malo megle!

— Da, pravi Porthos, za izpremembo, mesto piva.

In prijatelji odidejo res „na zrak“, kakor je navada reči.

V.

Proces.

Naslednjega dne je peljala močna straža Karla I. pred visoki dvor, ki ga je imel soditi.

Po ulicah in okoli hiš, ki so bile blizu palače, je mrgolelo ljudstva! Že pri prvih korakih, ki so jih naredili naši prijatelji, so se morali ustaviti pred to živo steno, ki je tvorila skoro nepremostljivo oviro; nekaj robustnih, godrnjavih možakarjev je pahnilo Aramisa tako surovo nazaj, da je vzdignil Porthos svojo težko pest ter jo spustil nekemu peku na obraz, ki je bil ves bel od moke, a je takoj izpremenil barvo, ker ga je zalila kri, kakor da bi bil strl grozd zrelih jagod. Stvar je vzbudila mnogo hrupa; trije možje so hoteli planiti na Porthosa; toda Athos je pahnil enega v stran, d'Artagnan drugega, in Porthos je vrgel tretjega čez glavo. Nekaj Angležev, ki so bili navdušeni za boksanje, je hvalilo naglico in lahkoto, s katero se je to izvršilo, in začeli so ploskati. In Porthosa in njegove prijatelje bi bila množica skoro dvignila kvišku, dočim so se izprva že začeli bati, da jih pobije; toda našim štirim popotnikom, ki so se bali vséga, kar bi jih moglo pokazati svetu, se je vendar posrečilo, da so se izognili tej ovaciji. Toda s tem junaškim prizorom so vendar nekaj dosegli:

množica jim je naredila prostor, in tako so prišli do cilja, ki se jim je zdel nekaj trenutkov prej nemogoč, dospeli so namreč do palače.

Ves London se je gujetel skozi vrata tribun; ko se je torej prijateljsem posrečilo niti skozi ena teh vrat, so bile prve tri klopi že zasedene. To ni bilo tako veliko zlo za ljudi, ki so želeli, da jih nihče ne spozna; sedli so torej na svoje prostore bolj zadej in bili so prav zadovoljni, da so te dobili, izvzemši Porthosa, ki bi bil rad kazal svojo rdečo suknjo in svoje zelene hlače ter je zelo obžaloval, da ne sedi v prvi vrsti.

Klopi so bile postavljene amfiteatralično, in prijatelji so videli s svojih sedežev po celi dvorani. Slučaj je hotel, da so vstopili ravno v srednjo tribuno ter sedeli ravno nasproti naslonjaču, ki je bil pripravljen za Karla I.

Proti enajsti uri se je prikazal kralj na pragu dvorane. Vstopil je obdan s stražniki, toda pokrit in noiren, in ozrl se je počasi in samozavestno na vse strani, kakor da prihaja predsedovat zborovanju pokornih podanikov, ne pa odgovarjat na obtožbe upornega dvora.

Sodniki, ponosni, da morejo ponižati kralja, so se vidno pripravljali, da izrabijo to moč, ki so si jo bili prilastili. Tako je prišel neki vratar povedat Karlu I., da je navada, da se zatoženci odkrijo pred njimi.

(Dalje pride.)

Pa ne samo pri nizkih gosposkah se tako godi, še hujši je pri visokih. Pri naši nadsodnji v Trstu ni nobenega svetovalca, ki bi znal slovensko govoriti. (To je vendar krivica!) To pa ni pravično, da mora zaradi nekaj gospodov ves narod trpeti in zadržati v svojem razvoju. Pa tudi postavno ni, naše postave so v tem obziru od nekdanje precej dobre, le premalo so razglašene, zato pripustite, da nekaterih omenim. § 13. sodnega reda od 1771. se glasi: „obe stranki, kakor tudi nujna pravna zastopnika se imajo v svojih pravnih govorih posluževati jezika v deželi navadnega“. § 165. pa ukazuje to: „vsaka priča se ima posebej preslišati, povedbe pa se imajo, kolikor je mogoče, z lastnimi besedami prič zapisavati, in vsaki po končanem izpraševanju dajati, da jih sama prebere in podpiše“. § 166. veleva: „če svedok med prebranjem hoče nekoliko premeniti svojo povedbo, ali ji kaj pristaviti, ima se na koncu vse zapisati prav z njegovimi lastnimi besedami“. Ministerjalni dekret od 17. marca 1752. pa ukazuje v § 5: „dovoljuje se, ako bi se potreba pokazala, za povabila in dekrete vsake vrste poskrbeti potrebne natisnene obrazke“. „Glasoviti § 19. državno osnovnih postav od 21. decembra 1867. se glasi: „Vsakemu narodu je zagotovljena narodnost v šoli, v uradnih in sploh v narodnemu življenju“. (Na papirju.)

Konec prih.

Shodi

v nedeljo dne 11. t. m.
V Kobaridu.

V prostrani občinski vojašnici se je zbralo po 2. uri popoldne nad 250 volilcev, dasi ni bilo mogoče razglasiti shoda po vsej okolici. Došlo je volilcev tudi iz sosednjih občin, posebno z druge strani Soče. Shodu je predsedoval g. Franc Miklavčič; zapisnikar pa je bil g. Franc Rakušček iz Starega sela.

Poslanec Gabršček je govoril skoro dve uri o bivšem in sedanjem deželnem zboru, kaj nam je prinesel novi volilni red, kakošne stranke so v deželnem zboru in kakošne zveze so nastale, dalje o imenovanju predsedstva, o boju za deželni odbor, o obstrukciji in nezmožnosti tega deželnega zbora za delo. Potem pa je naslikal deželno gospodarstvo. Volici so napeto poslušali poslanca in mu često viharno pritrjevali. Pri neki priliki je zaklical g. Urbančič: „Saj Berbuč se tega ni vedel, da je bil rekurs proti sestavi našega cestnega odbora, pa je vendar deželni odbornik!“

Ko je poslanec Gabršček končal svoje poročilo in se je poleglo viharno odobravanje, je dal predsednik na glasovanje to resolucijo: „Shod volilcev v Kobaridu dne 11. oktobra 1908. oduševljeno odobrava postopanje „Slovenskega kluba“, izreka poslancu g. A. Gabrščku popolno zaupanje in prosi, naj naši poslanci kakor zdaj tako tudi v prihodnje odločno nastopajo za koristi slovenskega ljudstva te dežele. Dalje zahteva, naj se ta deželni zbor, ki ni sposoben za resnično delo, razpusti in se takoj razpišejo nove volitve. Ljudstvo naj odloči o svoji bodoči usodi.“

Resolucija je bila soglasno in z navdušenjem sprejeta. — Poslanca Gabrščka so na raznih krajih večje gručice ljudij živahno pozdravljale s klici: Živio Gabršček!

V Lokavcu.

Gospod poslanec Ig. Kovač je sklical dne 11. t. m. tukaj javni shod, Koj po 3. uri popoldne zbrali so se na dvorišču gosp. Rebka večina tukajšnjih volilcev in celo iz Dol-Otlice je došlo nekaj ljudij (daj Bog, da se zjasni tudi njim). Predsednikom shoda je bil enoglasno izvoljen naš vrli veteran g. Hmeljak, kateri je dal besedo gosp. Kovaču. Ta je v eno uro trajajočem govoru pojasnil razmerje v deželnem zboru. Medklicev ogorčenja bilo je nebroj med govorom. Ljudstvo so se odprle oči, zahtevalo je glasno po novih volitvah, da požene škodljivce iz deželnega zbora.

Sprejela se je naslednja resolucija:

Zborovalci javnega shoda v Lokavcu dne 11. oktobra 1908. soglašajo v polnem obsegu s poslanci „Slovenskega kluba“, odobrujejo zvezo s poslanci italijanske ljud-

Šempaski tabor.

Ako deželni zbor do četrtega ne bo odgoden ali razpuščen, se šempaski tabor ne bo mogel vršiti, kajti določilo starega in še veljavnega zakona pravi, da med zborovanjem deželnega zbora se ne more vršiti nikako zborovanje pod milim nebom v daljavi 38 km od sedeža deželnega zbora.

Upali smo, da se najde izhod na ta ali oni način, da bo deželni zbor odgoden ali razpuščen ali pa da politična oblast dobi kakoršenkoli možen razlog, da bi tabor dovolila. Toda po starem zakonu je zborovanje brezpogojno zabranjeno, dasi ni za to prav nobenega pametnega razloga.

Končno odločitev naznanimo v četrtek.

ske stranke glede skupnih kmečkih gospodarskih teženj. Obsojajo pa odločno obstrukcijo in nedelavnost „Slovenske ljudske stranke“ in italijanskega liberalnega kluba v deželnem zboru.

Obsojajo vlado, katera ni storila niti koraka v to, da zabrani, da dela obstrukcijo deželni glavvar, kateri je prisegel, da bo nad strankami.

Z viharnim odobravanjem in z živokliki na g. poslance je zaključil g. predsednik pomembni shod.

Shodi na Krasu.

V nedeljo, dne 11. t. m. so bili napovedani shodi, na katerih se je poročalo o položaju v deželnem zboru, v Kobljeglavi, Stanjelu, Avberju in Štorjah. Povsod je bila udeležba velika.

Povsod je ogorčenost med ljudstvom velika glede na postopanje Gregorčičeve stranke. Obča zahteva je, da mora „Slovenski klub“ vstrajati na svojem opravičenem današnjem stališču.

Shoda v Tomaju se je udeležilo okoli 300 ljudij. Dr. Gregorin je opisal položaj v goriškem dež. zboru v obširnem govoru ter ožigosal obstrukcijo Pajer-Gregorčičeve zveze; naslikal je tudi žalostni položaj deželnih financ. Na predlog I. Vrana je bilo izrečeno zaupanje članom „Slov. kluba“. Poslanec Gregorin je pojasnil, zakaj se ne pride do izvolitve dež. odbora. Zborovalec Turk je ostro obsodil obstrukcijo, katero mora plačati kmet; pozval je vlado, naj razpusti ta deželni zbor. Na shodu je vladalo veliko ogorčenje proti obstrukciji, Pajerju in Gregorčiču.

V Kojskem.

V Kojskem je bil v nedeljo tudi dobro obiskan shod. Poročal je o „delovanju“ deželnega zbora poslanec Obljubek. V popoldnih besedah je razložil volilcem, kaj uganjajo v deželnem zboru slovenski klerikalci in laški liberalci. Ves čas so navzoči pazljivo poslušali ter bili skrajno ogorčeni nad Pajerjem in Pajerčičem. Brici odobravajo postopanje „Slov. kluba“ ter obsojajo izdajsko delo slov. klerikalcev. Poslanec Obljubek je povedal zborovalcem tudi, kako klerikalci obrekujejo poslanca Gabrščka, kako grdo so lagali o njem, da je pri maši pred otvoritvijo deželnega zbora ves čas kazal hrbet oltarju. To je grda laž. Posl. Obljubek je sedel v cerkvi za Gabrščkóm ter lahko sprituje, kako nesramno lažejo klerikalci. — Shod je bil prav lep; zborovalci so odšli ogorčeni radi ljudstvu škodljive obstrukcije ter pripovedujejo, kar so slišali na shodu, tudi drugim, ki se radi obilnega domačega dela te dni niso mogli udeležiti shoda.

V goriški okolici

sta bila dva shoda: v Sovodnjah in v Št. Andrežu. Poročal je poslanec Savnik, govoril tudi I. Mermolja. Ljudstvo v goriški okolici je, kakor drugodi, ogorčeno radi obstrukcije ter obsoja Gregorčičevo početje. V Sovodnjah je skrbel za smeh znani Luka brez klobuka iz Gregorčičeve tiskarne. Revše je nekaj jecljalo, da se mu je vse smejalo. Naš dopisnik ga je vkoval v rime, rekoč: „Ti le na shode pribhajaj še mi, pridno zabavat vsele ljudi! — Če nam pajaceljna igral še boš, ti naš poslanec boš pr'mej kokoš!“ Živio poslanec Luka!

DOPISI.

Iz goriške okolice.

Iz Renč. — Obč. starešinstvo občin Renče in Gradišče je imelo 11. t. m. svojo redno sejo. Soglasno se je sklenilo sledeče:

1. Izraza se ogorčenje nad postopanjem nemških vojakov dne 20. septembra v Ljubljani in v znak protesta se nakaže ranjencem 50 kron.

2. Trga v Renčah se krstita in sicer: trg pred cerkvijo se bo imenoval Gregorčičev trg in stranski pa Prešernov trg.

3. Na glavnem, oziroma Gregorčičevem trgu se postavi spomenik temu pesniku. Ugledna in rodoljubna obitelj Lasičeva je darovala v ta namen 1000 K, županstvo pa 500 K.

4. V proslavo cesarjevega jubileja dovoli se 60 K Ciril Metodovi družbi in 60 K „Dijaški kuhinji“ v Gorici.

Domače vesti.

Za družbo sv. Cirila in Metoda je nabral g. Andr. Ličer K 340 na izletu v Grgar med veselimi Solkanci.

Za družbo sv. Cirila in Metoda sta darovala po 10 K gosp. Marica Čebin iz Aleksandrije in gosp. I. Velkovič kot odmev žalostnih dogodkov v Ljubljani. Srčna hvala vrlima rodoljuboma!

Nabiralnik g. Andreja Luznika, krčmarja v Solkanu, je dal K 220.

Radji porabe „Leginih“ vžigalic plačal neimenovani K 1.—. Denar hrani gospa Dekleva.

Iz Dol. Vrtojbe: Ker je zgubil „Tonče“ in 3 drugi prvi „balači“ 3 „partide“, darujejo družbi sv. Cirila in Metoda: J. S. K 110, A. C. K 1.—, Savnik Emil 20 vin., Vuk Alojzij 20 vin., Zavadlav Peter 20 vin., Gorkič Blaž 20 vin., Novic Cijin 30 vin. Skupaj K 320.

Poročil se je v Gorici gospod Maks Posega, adjunkt južne železnice, z gospodično Marijo Brumat. Vse najbolje!

Predsednik deželne sodnije v Trstu g. Karol vit. Defacis je imenovan za predsednika višje deželne sodnije v Trstu. Mnogo se je ugibalo, kdo bo naslednik Gertscherju. Rešilo se je to vprašanje prav povoljno z imenovanjem Defacisa. Poznamo ga z okrožne sodnije v Gorici; zato se nadajamo, da bo Gertscherju vreden naslednik ter bo hodil po njega stopnjah, zlasti kar se tiče narodne in jezikovne ravnopravnosti v Primorju. Želeti je, da se počasi vstvarijo razmere, v katerih bo vabljuje za slovenske juriste, vstopati v sodno službo.

Kncercil v hotelu Zlati Jelan. — V soboto večer je bil prvi jesenski koncert vojaške godbe pod vodstvom novega kapelnika gosp. Hungerja. Dvorana in stekleni salon sta bila polna. Koncertni program je bil jako izbran in je splošno ugajal. Bilo je več slovanskih točk.

Prihodnji koncert bo v soboto. Sploh bo koncert od preklica vsako soboto, najbrže do novega leta nepretrgoma.

Goriški deželni zbor ima danes 13. t. m. ob 5. pop. sedmo sejo. Vspored je isti, kakor zadnjic.

„Slovenec“ obsodil dr. Gregorčiča. — Ljubljanski „Slovenec“ je priobčil dopis z Goriškega na uvodnem mestu, v katerem pripoveduje v bitstvu to-le:

Dr. Gregorčič s svojimi pristaši se je zvezal z laškimi liberalci, ker: več kot načela

je nekaterikom osebna politika. Ta zveza je škandal.

Obe slovenski stranki se sicer ločita po verskem in gospodarskem programu, a imata skupen vsaj narodni program. Med laško liberalno in pa med pravo katoliško slovensko stranko pa nikdar ni in ne more biti kake skupnosti.

Nam je treba politike načel. Kar pa se je zgodilo (t. j. zveza Pajer-Gregorčič), je udarec v obraz vsaki res načelni politiki. Kaj naj vendar drugače pomenja zveza naših katoliških, slovenskih in ljudskih poslancev z verskimi, narodnimi in gospodarskimi nasprotniki našega ljudstva? Mari morejo tisti hipni uspehi, ki vrhu vsega še vise v zraku, odtehtati pohujšanje, ki se rodi iz te zveze?

Članek naglašja, da bi bili morali klerikalni poslanci stopiti v pošteno opozicijo; svobodno bi kritikovali in nadzirali delovanje liberalne večine, ohranili bi si čiste roke, njihov ugled pri ljudstvu bi rastel, a strankina načela bi ostala neomadeževana.

Po vsem tem popru pridejo še ti-le ocirki:

Gregorčič in njegovi pristaši so uganjali to breznačelno politiko na svojo roko; niso ne enkrat sklicali vodstva, niti izvrševalnega odbora; proti duhu discipline so prezirali pri svojem postopanju celo strankino organizacijo. Zato naj sami nasijo odgovornost za svoje delo!

Tako je Gregorčič — obsojen v lastnem taboru. Nekaj hujšega ne more doleteti nobenega voditelja. Radovedni smo, ali bo dr. Gregorčič izvajal posledice, kakor bi storil vsak resen politik. — Ali bo imel tako trdo kožo, kakor njegov vrli sodrug dr. Pajer na predsedniškem stolecu?!

Morda se še oglasimo, da pojasnimo nekatere točke „Slovenčevega“ dopisa.

Slovensko brašno in podporno društvo v Gorici naznanja vsem svojim gg. članom, da so sedaj društveni prostori v ulici sv. Ivana št. 7.

„Goriška slov. mladina“ priredi v soboto 17. t. m. prvi društveni ples.

Gregorčič o obstrukciji. — V „Gorici“ piše Gregorčič, da je obstrukcija orožje, po katerem posežejo stranke, katerim se hoče z nasilstvi škodovati. Potem hoče dokazovati, da se njegovi svantčici hoče z nasilstvi škodovati. Za poč! Za obstrukcijo v goriškem deželnem zboru ne velja taka razlaga. Obstrukcija v goriškem deželnem zboru je orožje, po katerem sta posegli slovenska klerikalna in laška liberalna stranka v ta namen, da hočeta z nasilstvi škodovati „Slovenskemu klubu“ in laški ljudski stranki, ki tvorita večino v deželnem zboru. Taka je resnica. Vsaka druga razlaga je laž. — Gregorčič seveda ne pové resnice klerikalcem, ker ako bi jo povedal, bi ga moral vsak klerikalec najhujše obsojati!

Dve umrljoti stranki se borita v goriškem deželnem zboru za: biti ali ne biti. Laški liberalci so bili pri zadnjih deželnozborskih volitvah dovolj tepeni, da imajo temno bodočnost pred seboj; istotako se je godilo slov. klerikalcem. Ti dve stari stranki umirata — v deželni zbor pa je poslalo slovensko in furlansko ljudstvo toliko mož, da tvorijo večino v deželni hiši, in poslalo jih je v deželni zbor delat. Delati tudi hočejo, ali delo ovirajo neprijatelji ljudstva, ki so v manjšini. — Sveže, nove moči, poklicane delati za ljudstvo, so tu; proti njim pa sta se

postavili dve protiljudski stranki, ki sedaj uganjata obstrukcijo, le zato, ker ni mogoče, da bi pripustili zastopniki ljudstva uresničenje pretiranih in neopravičenih zahtev obstrukcionistov. — Na vse kriplice se borita umirajoči stranki. Prav zanimivo jih je gledati, kako brcata okoli sebe ter kličeta: Na svidenje pri novih volitvah, katere jim morajo vzeti še zadnjo moč, tako da bodo lepo tihi in mirni če sploh ne izginejo.

Krivo o povišanju deželnih upravnih stroškov bi rad Gregorčič odbil od sebe in svojega gospodarja Pajerja tudi s tem, da pravi, da je „Soča“ zahtevala že leta 1900. povišanje plač deželnim uradnikom. Res je, da se je tudi „Soča“ izrekla leta 1900. za povišanje, kakor so bili za povišanje tudi slov. klerikalci. Deželni zbor je plače povišal, kar je bilo to res potreba, in sicer **soglasno**. Ali takrat je bilo še malo uradnikov, ki so pa zaslužili, da se jih pošteno plača. Kakor pa je prišel deželni odbor popolnoma v roke Pajerja in Gregorčiča, potem pa je rastele uradniški aparat; vse polno uradnikov se je sprejemalo ter jih nastavlja z veliko plačo, mnogo teh radi tega, ker je Pajer odtegnil vse delo odbornikom ter začel delati za deželni odbor vse sam z uradništvom. Prej so odborniki delali, pod Pajerjem delajo za nje uradniki, drago plačani od dežele. Tako odborniki sedaj dobivajo svojo plačo, ali za nje morajo delati uradniki, ki so nepotrebni v deželnem odboru, kakor hitro delajo odborniki sebi prideljeno delo. — To, kar je sedaj, je razsipanje deželnega denarja, to je **zapravljanje**, katero pa hoče tak deželni odbor, kakoršnega si mislimo mi, **odpraviti**.

„Corriere“ — **hivavec**. — Kdor je čital zadnje čase „Corriere“, se mu je zdelo, da čita kak klerikalni list najhujše vrste. Spravil se je na poslanca Gabrščka (— le po njem udriha! —) na najnesramnejše načine. To židovsko čvekalo blebeče, da: Gabršček je sovražnik Boga in cerkve, — Gabr. je preklinjal Boga itd. Najbolje bi bilo, postaviti klepetuljo pred porotnike.

Plače deželnih uradnikov in novoletna „dobra roka“. — Naši deželni uradniki so po regulaciji plač prav dobro plačani. Kar je potreba uradnikov v deželni hiši, vse prav in v redu, ali dr. Pajer je najel uradništva toliko, da jih mnogoteri deželni odbor veliko večjih dežela nima toliko. Poleg „dobrih“ plač pa daje deželni odbor uradnikom ob novem letu darov **nad 10.000 K.** Desettisoč kron „dobre roke“ in še čez daruje deželni odbor vsako leto uradnikom, in sicer dobijo višji med njimi (tisti, ki delajo za deželne odbornike) „dobre roke“ se pa do 1400, 1600 K. To niso sule! Če se da diurnistom ali nižjim uradnikom kaj, no, naj že bo, ne pa da se **izredno dobro plačanim višjim uradnikom, (6000, 5000, 4000 K!)** naše dežele meče ob novem letu v žep kar tisočake. — Kmetija hira, kmetič s težavo plačuje davke, boben poje — v deželni hiši pa razmečejo Pajer in Gregorčič-Berbuč kar tisočake za novo leto. **Za vinogradnike niso hoteli izplačati dovoljenega denarja**, za zapravljanje ob novem letu pa imajo tisočake na razpolago. Tako gospodarita Pajer in Gregorčič! Ljudstvo, oglej si ju, kako sta po nepotrebem poviševala deželne upravne stroške!

Edinost v „Slovenskem klubu“ bi rad razbil dr. Gregorčič. Če bi se mu to posrečilo, joj, kako bi bil presrečen. Po svoji „Gorici“ maha po Gabrščku, kakor zna le on, pri tem pa dela komplimente dr. Frankotu in dr. Gregorinu ter se laska drugim, češ, z vsemi bi bilo mogoče govoriti ter se kako zediniti, samo z Gabrščkom ni mogoče. Lisjak! V minulom deželnem zboru ni bilo Gabrščka, pa vendar ni hotel nikakega skupnega dela z naprednjaki. Nò, takrat je imel dr. Tumo za oviro skupnemu delu. Če bi ne bilo dr. Tume... je takrat pisaril po svoji „Gorici“ Gregorčič, bi bilo že mogoče skupno delo, ali z dr. T. pa ne. Sedaj se spodtika ob Gabrščka; ali če bi ne bilo Gabrščka, potem bi našel hitro kakega drugega, n. pr. dr. Frankota ali dr. Gregorina ali koga drugega... in sveti Gregorčič bi zopet jemal pero v roko, pa bi pisal:... če bi ne bilo X. a ali Y. a, potem že, tako pa ni mogoče skupno delo. Gregorčiču ne zmanjka izgovorov nikoli. Izgovor je dober, če ga pes na repu prinese, si misli po ljudskem pregovoru ter se izgovarja, češ, klerikalci morajo njemu tako ali tako vse verjeti.

Glejte, v deželnem zboru goriškem bi šel skupaj celo z državnim poslancem Štre-

kljem, katerega je na nesramen način izključil iz udeležbe pri delegacijah, kar se je za malo zdelo še laškim državnim poslancem, tako da zastopajo našo deželo v delegacijah 3 laški državni poslanci in dva slov. klerikalca, ki se vrstijo, tako da je videti, kakor da imajo Lahi na Goriškem enega poslanca več od nas. Ali kaj Gregorčiču mar za ugled goriških Slovencev. Samo da zadosti svoji strasti, pa je zadovoljen. V minulih šestih letih deželni zbor ni hotel delati skupno z naprednjaki, torej tudi s Štrekljem ne, sedaj pa bi, tako se kaže v „Gorici“, ali tu je ovira seveda: Gabršček. (Na Dunaju v parlamentu ni Gabrščka, zato mu je ovira proti Štreklju na Štreklj sam!) Torej ne bo nič. Oh! Strašno je dober in spravljen Gregorčič, plemenitega srca in unet za složno delo v prid Slovencev, toda vedno je tu kaka ovira, ki mu onemogoča vršiti, kar mu želi njegovo rodoljubno srce. O ta dobri revček!

Rečem ti, da mi ne porečeš. — Gregorčičeva „Gorica“ pisari zopet, kako da „Soča“ napada ljudi, da kdor ne ukloni tilnika „Sočiču“ lastniku, pride na sramotilen oder itd... potem: „ako na žrtvi, po kateri jaha, ne more najti ničesar izpodtakljivega, pa seže po privatnem življenju dotičnika, po družini itd...“ **Pribijamo zopet, da tako je delal dr. Gregorčič v „Soči“, dokler je bil njen gospodar;** tako je učil delati tudi Gabrščka v tistih letih, ali Gabršček mu ni sledil na to pot, pač pa je pisaril takrat po „Soči“ o privatnem življenju žrtve (Saj se spominja, kaj je pisal svoj čas o rajnkem Tonkliju in njegovi ženi! Ali je prosil odpustanja Tonklija predno je ta umrl, on, veliki duhovnik?!?) o družini i. t. d. dr. Gregorčič, katerega je moral kriti s svojim hrbtom A. Gabršček. Ljudje so bili nevoljni na Gabrščka, ali pisal je tiste ostudne reči sam Gregorčič — „ljubljenec naroda“. Takrat je skrivaj to nečedno svoje delo za Gabrščekov hrbet, sedaj čez leta pa dela Gregorčičeva „Gorica“ tako, kakor je svoj čas Gregorčič v „Soči“ — ali da bi odvrnila pozornost čitatelja od svojih udriharij po osehah, kaže seveda neopravičeno na „Sočo“, ki pa se ogiblje osebnih napadov ter se peča z osebami, kolikor je le neobhodno potrebno. Rečem ti, da mi ne porečeš. Zastonj ves trud. Vsak razsodnik ve, da tako lažnjivega in falotskega lista, kakor je „Gorica“, ni med Slovenci.

Gregorčičeva „Gorica“ še ni preklcala debele laži, da je Gabršček na javnem shodu govoril proti kmetškemu stanu, da je sramotil kmetški stan. Tako debelo laž je natisnila „Gorica“ debelo. V četrtek smo povedali, kako nesramno laže „Gorica“, kako si je kar izmislila, da je Gabršček govoril proti kmetškemu stanu, ali „Gorica“ v soboto v števiki, v kateri se dela takó lepo, ni hotela preklicati svoje grde laži. Glavno orodje klerikalcev pač ostane to: krasti svojemu bližnjemu čast in dobro ime, lagati in obrekovati ga.

Nesramno sta lagala tudi „Gorica“ in „Primorski list“, da je Gabršček ves čas med m a š o pred otvoritvijo deželnega zbora kazal hrbet altarju. Tako so lagali nomenoma, da bi tako najlažje očrnili pri ljudstvu poslanca Gabrščka. — Klerikalna svojat trosi take laži v svet, potem pa se delajo ti ljudje strašno resnicoljubne in nedolžne. Čisto prav se jim zdi, da lažejo in obrekujejo. Pa naj se jim le zdi tako — saj njihove politične stavbe, postavljene na laž, se morajo prejalisej vse podreti! Poka že pošteno.

Laški liberalci v deželnem zboru goriškem igrajo — va banque; na eno karto stavljajo vso svojo politično eksistenco. Nevarna igra. Utegne priti čas, ko bo „Soča“ s perečim sarkazmom gospodom ribala pod nos „Corriere“ od preteklo sobote. Tu dokazujejo v jednom članku, kako lepo bi bilo, ako bi bili združeni slovenski in laški klerikalci z laškimi liberalci — torej vsi v bratski slogi proti „Slovenskemu klubu“. In to piše takoj po članku, v katerem laže, da je nadškof obsodil — laške klerikalce, ker so se spustili v majhen kompromis s „Slovenskim klubom“. Nadškof je obsodil na sploh klerikalce, ki se kakorkoli vežejo z liberalci, ali to je veljalo pač v prvi vrsti za dr. Gregorčiča in njegove štiri kimavce, ki so se zvezali z laškimi liberalci. — Ali ni smešno, ako hoče „Corriere“ stlačiti pod en klobuk oboje klerikalce in laške liberalce. — Ali se nadeja, da bi 9 laških liberalcev imelo v tej zadevi odločilno besedo? Zdi se, da je temu tako!

„Corriere“ bi hotel torej na vsak način, da je „Slovenski klub“ osamljen. Ali ni to za nas Slovence najbolj dokaz, da je „Slovenski klub“ edini pravi zastopnik kloristij našega ljudstva?!

Kaj bi pa rekel „Corriere“, ako bi bil nekega lepega dne Club italiano prav tako osamljen, kakor to zdaj želi Slovenskemu klubu? Ni še vseh dnaj konec!

Tečaj za ruščino. — Gospod Uluhanov naznanja, da se je vpisalo doslej šele 13 slušateljev za ruščino, kar je premalo. Zato naznanja, da sprejema še dalje priglasila za ruski tečaj. Poučeval bo ob ponedeljkih in četrtekih zvečer. Dijaki in kandidatinje plačajo le po 3 K mesečno. — Priglasila sprejema uprava „Soče“, ki tudi objavi, kdaj prične ta tečaj.

Kdor hoče poznati Gregorčičevo lepo dušo, naj čita s o b o t n o njegovo „Gorico“. Tam je razlita plemenita njegova duša. Tako nizkotno zna pisati le on; toliko zvitarstva, strasti in zavijanja, toliko sovraštva in toliko nelepkih namegov je le v njem. Sobotna „Gorica“ je celo zrcalo njegove lepe duše. — Vidimo ga in poznamo ga; poskrbimo, da ga spoznajo tudi njegovi volilci tako, da ga ne bodo več volili.

Gregorčič proti „Slov. klubu“. — V svoji „Gorici“ pristavlja Gregorčič, če govori o „Slov. klubu“, vedno ime Gabršček, češ, da se vrši v klubu le njegova volja ter da se mu morajo drugi poslanci slepo pokoriti. — Namen take pisave je prozoren: delati zrgo ter dražiti poslance v „Slov. klubu“. Ali Gregorčičeva „Gorica“ se jako moti, če misli, da kaj opravi s tako pisarjo. Kar pravi o Gabrščku, seveda ni resnično; res pa je, da vlada v „Slov. klubu“ lepa edinost, katere Gregorčič nikdar ne razbije.

Še nikoli ni predla tako huda Gregorčiču, kakor mu prede sedaj. V minulom deželnem zboru je bil velik gospod v objemu Pajerja in laških liberalcev, ki so klerikalcem na ljubo bevskali na naše napredne poslance, na katere je imel še posebno piko deželni glavar sam (ob takih prilikah se je kar topil veselja Gregorčič) sedaj pa je prišel tepen v deželni zbor, v katerem uganja obstrukcijo, da bi se še nekaj časa držal na površju. Huda mu prede; prepričan je, da ne doseže svojih pretiranih zahtev, zato pa se bori na življenje in smrt. Bori se z vsemi silami, z vsem orožjem, ker čuti, da se bliža — konec njegovemu političnemu življenju na Goriškem. Odtod take jeremijade po „Gorici“ in tako bevskanje. Kadar je zver dobro zadeta, tuli še nekaj časa, potem se zlekne...

Zgubljenost. — V nedeljo je zgubil neki gospod iz Gorice na lovu v Rihemberku od Predpekla do Korpa listnico, v kateri so bile razne slike dragoga spomina.

Pošten najditelj je naprošen, da iste prinese v naše upravnništvo.

Važno. — Opozarjamo na današnji oglas tvrdke Samuel Heckscher senr. v Hamburgu.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Vozni red. — Kakor vsako leto, izda naša tiskarna tudi letos vozni red železnic, poštinih zvez in parobrodov veljaven od 1. oktobra 1908. do 1. maja 1909. v veliki stenski obliki.

Ker je prostor za reklamne oglase omejen, so naprošeni vsi oni, katerim smo poslali okrožnice, da se čimpreje odzovejo.

Vozni red izide v teku tega meseca.

Zveza narodnih društev.

Predavanje v Biljah. — V soboto zvečer ob 7. uri se je vršilo predavanje v Biljah. Predaval je g. dr. Dinko Puc „O socialnem vprašanju“. Udeležencev je bilo 50, ki so vsi pazljivo poslušali nad poldrugo uro trajajoča izvajanja g. predavatelja. Da ni bilo večje udeležbe, je krivo nespornost, radi določitve časa.

Politični pregled.

Ogrski minister notranjih del grof Andrassy je podal demisijo, ker cesar ni hotel dati predankcije njegovi volilni reformi pluralne volilne pravice.

Srbija. — Število prostovoljcev je naraslo na 17.000 mož. Ustanovljene so prostovoljne legije, ne čelu jim „legija nrtvih“. — Mnogo avstrijskih vojakov je dezertiralo iz Bosne v Srbijo. — Govori se o ustaji v Hercegovini? Aretiranih je mnogo prvakov. — Demonstracije proti Avstriji se ponavljajo v Belemgradu. — Srbska skupščina zboruje. Raznesle

so se vesti, da se je že izrekla proti vojni. Sprejela pa se je resolucija, v kateri izreka zaupanje kraljevski vladi ter pričakuje od nje energične borbe za zaščito v nevarnosti se nahajajočih srbskih interesov. Za ta cilj daje vlada na razpolago vso moč in silo složnega naroda. — Prestolonaslednik Gjorgje je govoril manifestantom med drugim: Naj živi, kdor je pripravljen umreti: naj umre, kdor hoče živeti!

Bosansko deputacijo je sprejel cesar v posebni avdienci v Budimpešti.

Črnogora. — Bajce misli knez Nikola proglasiti Črnogoro za kraljestvo. V Črnogori se ponavljajo demonstracije proti Avstriji.

Bolgarija. — Kralj Ferdinand je imel 12. t. m. slovesen vohod v Sofijo. Nebrojna množica ga je pozdravljala, navdušenje velikausko.

Anglija se je baje odločila, da definitivno anektira Egipt!

Razne vesti.

V Budimpešti so odkrili spomenik cesarjeviču Rudolifu.

Posebno znamenitost dobi kopalnišče Opatija. Pride namreč doli znani nemški knez Eulenburg, da se tam ozdravi.

Kuga razsaja v Kini. V nekem mestu je 500 ljudi obolelo na kugi.

Velikomesno uboštvo. — Od 1. julija do 30. septembra t. l. so sprejeli v zavetišče za ljudi brez strehe na Dunaju: 4920 otrok, 24.219 moških, 4957 ženskih, torej skupaj 34.106 oseb. Razdelili so med nje 66.491 porcij juhe, 66.015 porcij kruha ter 1155 porcij mleka, dali so jim tudi 60 gorkih kopeli in 2071 spršnih kopelji ali tušev. Razdelilo se je tudi nekaj obleke med nje ter preskrbelo jim delo.

Avstro-Ogrska šteje sedaj po prikloplitvi Bosne in Hercegovine 48 milijonov prebivalcev, med temi je večina Slovanov, 22.510.000. Nemcev je 11.300.000, Madjarov 8.750.000.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglas obsežnejši se računa za vsako besedo 3 vin. **Najpripravnejše inseriranje** za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na deželi (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Novozidana vila z vrtom se proda. Ista se nahaja v mestu. Brezprazna lega. Jako pripravna za kakega vpkojenca. Naslov pove upravnništvo.

Dame, katere imajo pege ali slične madeže po obrazu ali životu; in ki jim je sploh kaj do lepote, naj uporabljajo „Hebol“. To najnovejšo sredstvo učinkuje uspešno proti pegam, ter jih odpravi v kratkem času brez truda in nevarnosti. — Pošljite 2 kroni v znakah na naslov: „Romano“ post. rest. Ljubljana in dobite pošiljatev z navodilom vred takoj, tajno in poštneinoprosto.

Lepa soba se odda v najem s hrano ali brez hrane. Naslov pove upravnništvo.

Išče se

spretnega, najsolidnejšega in zaupljivega

strojnika (mašinista)

za novo, najmodernejšo lokomobil-Wolfsystem mašino.

Dotični mora biti istočasno dober mehanik za razne druge v tovarni se nahajajoče stroje. — Služba se lahko nastopi s 1. novembrom. — Plača po dogovoru.

Reflektantje naj se obrnejo na tvrdko **And. Jakil**, Rupa, p. Miren.

Zahvala.

Ob nenadomestljivi smrti preljubega nam

sina

oziroma brata izražamo tem potom vsem sorodnikom, znancem in prijateljem svojemu najtopleje zahvalo za obilo udeležbo pri pogrebu in za izražena sočutja. Posebno zahvalo dolgujemo pa cenj. učiteljskemu, kateri so iz Jaljine pribitei spremili svojega tovariša k zadnjemu počitku; istotako tudi cenj. tuk. dijakom za gniljivi žalostniki.

Tužna družina
Petelin.

Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovjšo marko »Original-Viktoria« in najboljšega izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se prepričala da ostane »Original« le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo se uporabi brezšumno.

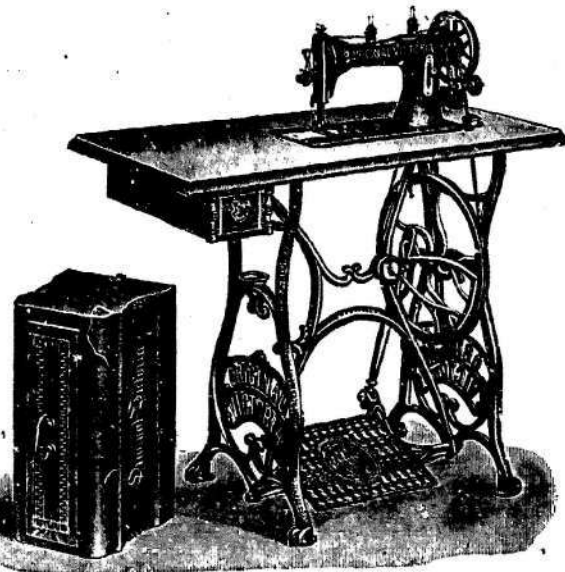
Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najprilagodljivi za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let. Nikdo naj ne zamudi prilike ogledati si pred nakupom »Original-Viktoria« stroje.

Edina zaloga »Original-Viktoria« strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles »puch«, oročja, maničije in vseh lovskih priprav pri trdki

KERŠEVANI & ČUK - GORICA

Stolni trg št. 9 (Plazza Duomo)

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

Slovinci, kupujte užigalice v korist družbi sv. Cirila in Metoda!

Denar prihrani, kdor kupi izdelovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14
(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo izbero pohištva vseh slogov za vsak stan, priprostega in najfinejšega izdelka.

Daje tudi na obroke.
Lastna delavnica
za tapcirano pohištvo.

Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa,
podobe na sipe in platno, ogledala,
zima in platno.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

V skupni seji načelstva in nadzorstva z dne 5. decembra 1907. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1907. s 6%.

Stanje 31. dec. 1907.: Zadrugnikov 1867 z deleži v znesku 99.684 kron. — Hranilne vloge: 1.706.550,77. Posojila: 1.699.186,77. — Reservni zaklad: 85.954,35. — Vrednost hiš: 112.328.—

Dobrodoča gostilna na deželi

išče pridno natakario,

ki bi prevzela na račun vino in pivo. Zasluzek dober. — Prednost imajo take, ki znajo malo nemško.

Naslov pové upravništvo.

Največji dobitek: Mark 600.000

Naznanilo sreče.

Za dobitke garantira država

Vabilo k udeležbi

dobitnih šans

pri denarni loteriji, za katero garantira država Hamburg in pri kateri je

9 milijonov 841.476 Mark dobitkov.

Glavni dobitki te prekorsitne denarne loterije so sledeči: Največji dobitek je v srečnem slučaju 600.000 Mark.

1 premija à 300.000 Mk.	1 dobitek à 40.000 Mk.
1 » » 200.000 »	1 » » 30.000 »
1 » » 60.000 »	7 » » 20.000 »
1 » » 50.000 »	1 » » 15.000 »
1 » » 45.000 »	11 » » 10.000 »
1 » » 40.000 »	46 » » 5.000 »
1 » » 35.000 »	103 » » 3.000 »
1 » » 30.000 »	163 » » 2.000 »
1 dobitek » 100.000 »	539 » » 1.000 »
1 » » 60.000 »	693 » » 300 »
1 » » 50.000 »	181 » » 200 »

V celem obsega loterija, katere je 7 razredov razvrstena 100.000 srečk s 48.405 dobitki v 8 premijah, tako da mora približno polovica vseh srečk z gotovostjo zadeti.

Največji dobitek I. razreda znaša v srečnem slučaju 50.000 Mark ter se zviša v 2. razredu na 55.000 Mark, v 3. razredu na 60.000 M., v 4. na 65.000 M., v 5. na 70.000 M., v 6. na 80.000 M. in v 7. na 600.000 M.

Srečkanje je postavno določeno.

Cene srečkam I. razreda so sledeče: cela orig. srečka M. 6.— ali K 7.— pol " " " 3.— " 3.50 četrt " " " 1.50 " 1.75

Vloge za ostale razrede, kakor tudi natančno določilo dobitkov je razvidno iz uradnih z državnim grbom opremljenih srečkovnih listin, katere razpošiljam na zahtevo zastoj in poštne prosto.

Vsak vdeleženc loterije dobi takoj po dovršenem srečkanju uradno listino, ne da bi jo moral še-le zahtevati.

Izplačevanje in dopošiljanje dobitkov se oskrbi strogo tajno.

Naročila sprejemam proti povzetju ali pa proti naprej plačilu.

Oglasiti se je torej v svrhu naročil predstojajočega srečkanja takoj, ali pa vsaj do

30. oktobra.

zaupno na naslov:

Samuel Heckscher senr.

Bankgeschäft v HAMBURGU.

Krasna novost!

Dokler traja zaloga, razpošilja lepo pozlačeno, fino ankerremontoir

kavalir-žepno uro, z elegantno verižico, katere se od pristno zlate nič ne razločuje, s finim kolesjem ter dveletnim jamstvom z origin.

plombo, komad za K 4 60, 3 ko.n. K 12.80. — Enaka ura, poniklovana, s srebrno verižico K 3.75, 3 komadi K 10.25. Razpošilja se proti povzetju. — Neugajajoče se zamenja v teku 8 dni, ali pa se vrne denar, — torej nikake zgrebe. Cenik, z nad 200 podobami ur ter raznih zlatih in srebr. predmetov razpošilja na zahtevo zastoj in poštne prosto

Mihael Horovitz, Krakau

Dietelsgasse 57 B.

CHRISTOFLE & Co

Namizno orodje in posodje vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjeno najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone gospodinjstvo itd.

G. kr.

dvorni založniki Christofle & Co. — Dunaj I. Opernring 5 (Heinrichshot).

Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. — Kot jamstvo svoje izvirno: — jo naši izdelki svojo tovarniško znamko in ime Christofle.

Pišite dopisnico

pa dobite najlepše uzorce nove jesenske mode gratis in franco.

Velika razpošiljateljska trgovina

Pregrad & Černetič

Trgovski dom Gorica.

Ugodna prilika.

Ker sem si napravil v tovarni električno razsvetljavo, imam na razpolago acetilenski aparat z cirka 35 svetilkami v popolnoma dobrem stanu. Istega prodam po jako nizki ceni.

Reflektantje naj se obrnejo na tovarno And. Jakil — Rupa p Miren.

Mala vila

nova, visoko pritlična,

obstoječa iz 4 sob, kuhinje, kleti, drvarnice in z lepim sadnim vrtom se proda radi odpotovanja iz Gorice iz proste roke. V kuhinji je napeljan vodovod. Več se izve: ulica št. Petra št. 7 Gorica.

Sprejme se priden hlapec

vajen pri konjih.

Plača po dogovoru.

Obrniti se je do g. Franca Meden, trgovca v Sv. Križu pri Nabrežini.

Uzorna mlekarina

v Solinu

sprejma dva človeka ali pa omožen par,

ki bi znala opravljati živino in molziti krave. Pogoji jako dobri. Oni, ki imajo dobra spričevala imajo prednost. — Ponudbe je pošiljati na g. Josipa Šperca, lastnika »Uzorne mlekarne« v Spljetu, Dalmacija.

GLOBIN

je najboljše in najfinejše čistilo za čevlje. Dobiva se povsod.